

Fremsat i *landstinget* $\frac{6}{10}$ (L. sp. 12). 1. beh. $\frac{13}{10}$ (L. sp. 28). Partiernes ordførere: Carl M. Nielsen, Bjerre, Korsgaard og Oluf Johansen. 2. beh. $\frac{20}{10}$ (L. sp. 45). 3. beh. $\frac{26}{10}$ (L. sp. 49). *Oversendt til folketinget*. 1. beh. $\frac{17}{11}$ (F. sp. 1115). Partiernes ordførere: Larsen (Bjerre), Røhr Lauritzen, Tesdorpf og Steen. 2. beh. $\frac{23}{11}$ (F. sp. 1193). 3. beh. $\frac{25}{11}$ (F. sp. 1283). *Loven stadfæstet 8. december 1949.* (Lovt. nr. 497).

Ved loven bemyndiges landbrugsministeren til, når *fredskovsnoteringen* er afsluttet i en retskreds, at sætte bestemmelserne i skovlovens § 10, stk. 3, ud af kraft for den pågældende retskreds.

I skovlovens § 10, stk. 3, bestemmes det, at ethvert skøde på en ejendom udenfor byerne skal indeholde en erklæring fra sælgeren om, hvorvidt der findes skov eller fredskovpligtig grund på ejendommen. I bekræftende fald må skødet ikke anmeldes til lysning, før det af skovtilsynet har fået påtegning om, hvilke af de overdragne arealer der eventuelt er fredskov. Første gang et skøde med påtegning om fredskov fremkommer til lysning, noteres påtegningen i tingbogen, medmindre ejeren begærer spørgsmålet om fredskovpligt nærmere undersøgt.

Det i rigsdagssamlingen 1933—34 fremsatte forslag til lov om skove tilsigtede blandt andet en gang for alle at tilvejebringe klarhed over, på hvilke skove og ubevoksede arealer der hviler fredskovspligt, idet dette spørgsmål ofte frembyder tvivl og derfor forsinker behandlingen af andragender om udstykning og hugsttilladelse samt sager angående overtrædelser af skovloven. Der foresloges derfor foretaget en *almindelig fredskovskonstatering* over hele landet, hvorefter fredskovens grænser skulle afmærkes og indtegnes på kopier af matrikelkortene, og fredskovspligten noteres i matriklen og tingbøgerne. Denne plan udgik imidlertid under forslagets behandling, idet man frygtede, at gennemførelsen ville blive for bekostelig.

I stedet for indførte lovens § 1 den nye bevisbyrde-regel, at skove, om hvilke det ikke godtgøres, at skovgrunden først er indtaget til skovdyrkning efter udstedelsen af forordningen af 27. september 1805 (i de sønderjydske landsdele skov- og jagtforordningen af 2. juli 1784) anses som fredskove. Desuden indsattes i § 10 den ovenfor anførte bestemmelse.

Efter skovlovens ikrafttræden er der gentagne gange såvel fra justitsministeriets som fra sagførerrådets side fremsat